

[Nathalie Lind]

af folketinget, så tror jeg, at man gør sagen en meget større tjeneste ved klart og åbent at sige, at man synes, det er rart, at der – lad os sige fra kirken, fra musiklivet, idrætslivet, arbejdslivet, eller hvad det er – udpeges repræsentanter, i stedet for at arbejde med denne fiktion, at man skulle kunne finde frem til mennesker, som ikke igen står til ansvar over for nogen, over for andre end sig selv, og som skulle være i stand til uden nogen personlig politisk stillingtagen, alene ud fra rent objektive, saglige kriterier, at deltage i og søge at påvirke debatten. Jeg frygter for, at ministerens forslag her ikke vil give nogen klarhed. Jeg tvivler også på, at det vil give den styrke til alsidigheden, som ministeren forestiller sig.

Jeg tror nok, jeg må sige, at vi nærmer os mange hovedpunkter, mange afgørende ting i denne sag ud fra vidt forskellige grundholdninger. Kan vi mødes, er det i orden, men ministeren må også forstå, at der er nogle synspunkter, vi så ønsker tilgodeset.

Med hensyn til sømændene har vi jo diskuteret dem under det forrige punkt. Jeg vil dog gerne under udvalgsarbejdet have lejlighed til at debattere, om det nu er den rette form, der er valgt her. Jeg er ikke umiddelbart overbevist om det.

Jeg vil også sætte et spørgsmålstejn ved, om det er rigtigt, at der skal skabes et så stort organ som 38 mennesker – nu har jeg lige taget de tilfornede ud, men der kunne måske gå nogle andre ind – og at man også skal have formændene fra regionalradioerne med ind her. Jeg vil også sætte spørgsmålstejn ved, om det er rigtigt med den overbygning, som ministeren lægger op til med henblik på at skabe et særligt landsregionalradioråd. Jeg er bange for, at vi kan få for meget bureaukrati, men det må vi jo alt sammen se på.

Noget af det spændende i ministerens oplæg og i bemærkningerne er bl. a. de planer om en nordisk satellit, om vi på den måde kunne få mere nordisk stof at se. Men jeg vil gerne understrege her, at hvor værdifuldt det end kan være – og det er jeg ikke i tvivl om at det er – ud fra et nordisk synspunkt, at landenes befolkning får kendskab til udsendelser fra de andre nordiske lande, så må det ikke overskygge, at det primære formål med et monopolbrud er, at danske borgere får mulighed for, at forskellige danske kanaler,

forskellige danske selvstændige programredaktioner, kan belyse almene kulturelle, samfundsmæssige, politiske begivenheder på hver sin måde. Og hvor sympatisk man end kan være indstillet over for et nordisk satellitprogram, så løser det ikke denne opgave. Om det nordiske kan være banebrydende for en senere løsning i den retning, vi ønsker med hensyn til monopolbruddet, er så en anden ting.

Må jeg benytte mit sidste minut til at sige et par ord om provinsafdelingen i Århus. I debatten har det allerede været fremme, at forslaget svækkede provinsafdelingen. Som jeg har forstået lovforslaget, mener jeg ikke, at det er tilfældet. Det er klart, at når regionalradioerne går ud, så bliver der størrelsmæssigt mindre arbejdsopgaver, men jeg vil da meget gerne have bekræftet af ministeren, om jeg ikke har ret i, at det afgørende for provinsafdelingens stilling er, hvilken procentvis andel denne afdeling får til opgave at levere til landsprogrammerne. Der har man jo arbejdet for og radiorådet har i sin forretningsorden fastlagt denne procent på 10. Det er en linje, som venstre er gået ind for, og den vil vi fortsat gå ind for. Vi ønsker at styrke provinsafdelingens stilling. Jeg har en fornemmelse af, at frygten i relation til ministerens forslag er lidt ubegrundet, men jeg vil gerne have det bekræftet.

Til allersidst: ministeren lovede mig vist ved en tidligere lejlighed – i foråret i år – at vi meget tidligt på efteråret skulle få dette lovforslag, så at vi havde virkelig god tid. Nu er det altså lidt sent på efteråret, det er blevet vinter, og jeg vil godt sige, at jeg synes, at det er en aldeles fantastisk tanke, at vi skulle kunne gøre forslaget færdigt til den 1. april. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at vi begynder midt i januar, at vi så derefter får Nordisk Råd i februar og så måske har 4 eller 5 uger til at behandle dette. Jeg tror, det er vigtigt, at der gives befolkningen lejlighed til at diskutere dette. Jeg tror, det er vigtigt, vi får en bred offentlig debat. Men det kan jo også være, at det mere er et ønske hos ministeren end en virkelig realitetsbetonet overvejelse, der ligger bag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Kulturministerens forslag til en ny lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indeholder